

Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal și valoarea tichetelor de creșă

1. Modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea Codului Fiscal

În *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 373 / 28.05.2015 a fost publicată **Hotărârea Guvernului nr. 367 / 2015 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571 / 2003 privind Codul Fiscal**, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44 / 2004 (HG 367/2015).

a) Impozitul pe profit

– pentru aplicarea prevederilor art. 201 din Codul Fiscal (*i.e.* referitoare la regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene), formele de organizare pentru persoanele juridice române, societăți – mamă, vor include și: societățile în nume colectiv, respectiv societățile în comandită simplă.

b) Impozitul pe venit

- sunt introduse prevederi referitoare la modalitatea de acordare a scutirii de la plata impozitului pe venit pentru veniturile din activități independente, veniturile din salarii, veniturile din pensii precum și veniturile din activități agricole, silvicultură și piscicultură, realizate de persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat;
- sunt introduse prevederi referitoare la modalitatea de aplicare a art. 641 din Codul Fiscal (*i.e.* recalcularea venitului realizat din cedarea folosinței bunurilor);
- sunt incluse în categoria veniturilor din alte surse:

veniturile obținute de persoanele fizice sub forma bacșișului;

- se aduc modificări prevederilor pct. 209 referitoare la regularizarea impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfășurată în străinătate.

c) Taxa pe valoarea adăugată (TVA)

- se aduc clarificări condițiilor în care societățile pot constitui un grup fiscal unic în sensul TVA. Astfel se utilizează noțiunea de „asociat”, care o include și pe cea de „acționar”;
- este modificat exemplul de la punctul 161, alin. (3). Acesta se referă la modificarea cotei de TVA pentru o achiziție intracomunitară de alimente;
- în cazul operatorilor economici înregistrați în scopuri de TVA cf art. 153 din Codul Fiscal, bacșișul care rămâne la dispoziția operatorului economic, respectiv nu se distribuie salariaților, este supus cotei standard de TVA de 24%. TVA se determină prin procedeul sutei mărite;
- sunt aduse modificări pct. 23, alin 6 referitoare la aplicarea cotei reduse de TVA de 9% pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistică cu funcțiune de cazare;
- sunt menționate bunurile și codurile NC pentru care se aplică cota redusă de TVA de 9%. Totuși pentru livrarea / importul / achiziția intracomunitară a anumitor bunuri: anumite semințe, grăsimi și uleiuri, reziduuri și deșeuri ale industriei alimentare etc. (pct. 23, alin. 63), aplicarea cotei reduse de TVA se efectuează doar cu respectarea anumitor condiții;
- sunt incluse prevederi pentru situațiile în care sunt comercializate pachete care cuprind atât bunuri supuse cotei de TVA de 9%, cât și cotei de TVA de 24%;
- pentru băuturile alcoolice servite la restaurant sau oferite în cadrul serviciilor de catering se aplică cota

de TV A de 24%. Orice combinație de băuturi alcoolice și nealcoolice, indiferent de concentrația alcoolică, este considerată băutură alcoolică.

d) Alte modificări se referă la;

- accize;
- contribuții sociale: prevederi referitoare la modul de stabilire a contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care nu se mai încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata acestei contribuții (art. 29620, alin. 1);
- impozitul pe construcții: sunt abrogate prevederile referitoare la lucrările de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere pentru clădirile închiriate, luate în concesiune, aflate în administrare ori în folosință. **Prevederile HG 367/2015 intră în vigoare la data de 01.06.2015.**

2. Valoarea tichetelor de creșă

În *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 373 / 28.05.2015 a fost publicat **Ordinul Ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 1070 / 2015 privind stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă, pentru semestrul I al anului 2015.**

Începând cu luna **mai**, valoarea este de **440 RON**.

Vezi Tax Alert-ul [aici](#)

Studiul Deloitte“CE Private Equity Confidence”: Apetitul pentru investiții este în creștere

Aproape o treime dintre investitori cred că activitatea tranzacțională va crește în următorul an, arată cel mai recent studiu Deloitte [CE Private Equity Confidence](#).



“Activitatea fondurilor de investiții prezente în România a fost relativ redusă comparativ cu celelalte țări din regiune”, a spus Hein van Dam, Partener Deloitte România. “Totuși, datorită indicatorilor macro-economici stabili și a activității de atragere de capital anticipate pentru următoarele 12 luni, suntem încrezători că România va deveni atractivă pentru fondurile de investiții mai ales în sectoare ca producție și IT”.

Potrivit studiului Deloitte, 43% dintre respondenți se așteaptă ca activitatea tranzacțională să se dubleze față de anul trecut. Acest lucru poate fi rezultatul noii runde de relaxare cantitativă a Băncii Centrale Europene, deoarece o treime dintre investitori sugerează că piața creditelor va fi mai lichidă.

Intenția privind atragerea de capital înregistrează cea mai mare rată de creștere de când Deloitte a lansat acest studiu, în 2003. Acesta mai arată că investitorii estimează că își vor distribui activitatea, în mod egal, între atragere de

capital (30%), management al portfoliului (33%) și investiții noi (37%), în următoarele șase luni.

O altă concluzie pe care studiul o relevă este aceea că interesul pentru investiții în sectorul tehnologic a crescut la 20%, aproape de trei ori mai mult față de 2013. Companiile care activează în sectorul IT din România sunt și ele pe radarul investitorilor, prin afacerile de talie mondială cu care au cucerit lumea.

###

Numele Deloitte se refera la organizatia Deloitte Touche Tohmatsu Limited, o companie cu raspundere limitata din Marea Britanie, la firmele membre ale acesteia, in cadrul careia fiecare firma membra este o persoana juridica independenta. Pentru o descriere amanuntita a structurii legale a Deloitte Touche Tohmatsu Limited si a firmelor membre, va rugam sa accesati www.deloitte.com/ro/despre.

Deloitte furnizeaza servicii clientilor din sectorul public si privat in urmatoarele domenii profesionale – audit, taxe, consultanta, consultanta financiara – deservind numeroase industrii. Prin intermediul rețelei sale globale de firme membre, care activeaza in peste 150 de tari, Deloitte pune la dispozitia clientilor sai resursele internationale precum si priceperea locala pentru a-i ajuta sa exceleze indiferent de locul in care acestia isi desfasoara activitatea. Obiectivul celor 200.000 de profesionisti din Deloitte este acela de a deveni un standard de excelenta.

Deloitte România promovează doi parteneri

Deloitte România anunță promovarea a doi parteneri ca rezultat al performanțelor profesionale de excepție. Andrei Ionescu, coordonator al practicii de Servicii de Evaluare a Riscurilor (ERS) și Vlad Boeriu, specializat în taxe indirecte, devin parteneri de la 1 iunie 2015.

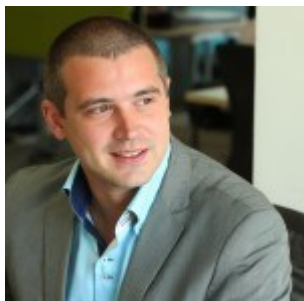
“Îi felicit pe cei doi lideri tineri pentru promovarea lor ca parteneri. Amândoi au avut evoluții profesionale spectaculoase în ultimii ani, contribuind la creșterea business-ului și a echipelor lor, demonstrând totodată că sunt extrem de motivați”, a spus Ahmed Hassan, Country Managing Partner Deloitte România. “Ștacheta pentru a deveni partener este foarte ridicată la Deloitte, am încredere că atât Andrei cât și Vlad vor continua să servească drept modele pentru echipele lor și să ofere cele mai bune servicii clienților noștri”.



Andrei Ionescu, 39 ani, s-a alăturat Deloitte ca manager în 2006. Cu o experiență de peste 15 ani în servicii profesionale de consultanță în evaluarea riscurilor, Andrei coordonează departamentul ERS de cinci ani. Sub conducerea sa, departamentul a crescut de la 10 la 30 de oameni, iar veniturile generate de ERS au crescut cu 15-20% pe an în ultimii doi ani.

Andrei are o experiență vastă în managementul riscului și securitatea informațiilor. De la angajarea sa la Deloitte, a coordonat numeroase proiecte din zona serviciilor de risc în România, Bulgaria, Albania și Orientul Mijlociu, în industrii

ca sector public, telecomunicații și servicii bancare. Andrei a absolvit Academia de Studii Economice și deține diverse certificări în domeniu. Înainte de a se alătura Deloitte, a lucrat pentru companii importante din industria telecomunicațiilor.



Vlad Boeriu, 34 ani, s-a alăturat Deloitte în 2004 pe poziția de consultant taxe și a evoluat rapid de la consultant junior la partener. Vlad a jucat un rol important în construirea practicii de taxe indirecte, alături de Pieter Wessel, senior tax partner Deloitte România.

Sub conducerea lor, serviciul de taxe indirecte al Deloitte a crescut cu peste 40% în ultimii trei ani, astfel că echipa de 30 de oameni a devenit una din cele mai puternice din țară.

Vlad are experiență în planificarea TVA și a asistat numeroase companii cu privire la conformitatea și optimizarea TVA. Totodată are experiență vastă în asistarea și reprezentarea clienților în cadrul inspecțiilor fiscale, a contestațiilor și a fazelor litigioase.

Vlad este consultant fiscal certificat și absolvent al Facultății Internaționale de Business de la Academia de Studii Economice. El are un Masterat în legislație europeană în domeniul fiscalității și a urmat cursurile unui Executive MBA.

###

Numele Deloitte se refera la organizatia Deloitte Touche Tohmatsu Limited, o companie cu raspundere limitata din Marea Britanie, la firmele membre ale acesteia, in cadrul careia fiecare firma membra este o persoana juridica independenta.

Pentru o descriere amanuntita a structurii legale a Deloitte Touche Tohmatsu Limited si a firmelor membre, va rugam sa accesati www.deloitte.com/ro/despre.

Deloitte furnizeaza servicii clientilor din sectorul public si privat in urmatoarele domenii profesionale – audit, taxe, consultanta, consultanta financiara – deservind numeroase industrii. Prin intermediul retelei sale globale de firme membre, care activeaza in peste 150 de tari, Deloitte pune la dispozitia clientilor sai resursele internationale precum si priceperea locala pentru a-i ajuta sa exceleze indiferent de locul in care acestia isi desfasoara activitatea. Obiectivul celor 200.000 de profesionisti din Deloitte este acela de a deveni un standard de excelenta.

Barometrul Bancar ARB & EY, ediția 2015

- Aproximativ 85% din bănci se așteaptă la o intensificare a inițiativelor de promovare a creșterii față de numai 55% în 2014.
- Peste 80% din bănci anticipează ca cheltuielile cu provizioanele de risc de credit să nu crească sau chiar să scadă (40%). Procentul celor care se așteaptă la o scădere semnificativă a crescut la 27% (față de 5% în 2014).
- Peste 90% din bănci se așteaptă ca rezultatele financiare să se îmbunătățească, față de 80% în 2014.
- Cadrul legislativ al insolvenței (inclusiv aplicarea lui) este în continuare principalul aspect care descurajează creditarea considera 95% din bănci, cu 10 puncte procentuale mai mult ca în 2014.

Bancherii anticipează intensificarea activității de creditare (77%) și îmbunătățirea performanței financiare a principalelor linii de servicii, în speța Retail (80%) și în Corporate banking (62%), conform estimărilor pentru anul acesta cuprinse în **Barometrul Bancar ARB & EY 2015**.

EY România a realizat, în baza unui parteneriat cu Asociația Română a Băncilor (ARB), cea de a doua ediție a indicelui industriei bancare denumit **Barometrul Bancar ARB & EY** prin intermediul unui chestionar derulat cu conducătorii băncilor membre ale ARB. La ediția din acest an a sondajului au participat bănci totalizând o cotă de piață în funcție de active de aproximativ 90%.

“Barometrul Bancar ARB & EY este un instrument valoros de benchmarking care reflectă modul în care conducătorii din sistemul bancar anticipează evoluția pe următoarele 12 luni a mediului economic, mediului legislativ și de reglementare, a tendințelor și așteptărilor clienților, respectiv implicațiile acestor evoluții asupra instituțiilor pe care le conduc”, a declarat Sergiu Oprescu, Președintele Consiliului Director al ARB.

Aproximativ 77% din bănci anticipează intensificarea activității de creditare și, deși acesta este ceva mai puțin decât în 2014 (80%), procentul celor care se așteaptă la o creștere semnificativă a creditării s-a dublat față de anul 2014. Așteptările sunt mai optimiste decât în restul țărilor europene acoperite de studiu unde doar 51% au astfel de așteptări. Cadrul legislativ al insolvenței și aplicarea lui este în continuare principalul aspect care descurajează creditarea pentru 95% din bănci, cu 10 puncte procentuale mai mult ca în 2014.

“Băncile preconizează relaxarea parțială a politicilor de creditare în sectoare precum Industria, Agricultură, Sănătate și pe segmentul IMM-urilor, dar există în continuare aspecte care descurajează sau cresc costul creditării în condițiile în

care creditarea este la cel mai scăzut nivel din regiune relativ la PIB. Modificările aduse cadrului legislativ al insolvenței nu sunt suficiente în lipsa unei schimbări semnificative în ceea ce privește aplicarea lui. Problemele întâmpinate de bănci în această privință reprezintă principalul aspect care descurajează creditarea companiilor”, a declarat Radu Grațian Ghețea, Președintele de onoare al ARB.

Segmentul IMM-urilor și Sănătatea, Industria și IT-ul au fost menționate și de studiul european ca fiind sectoarele/segmentul în care politicile de creditare mai degrabă se vor relaxa. Atât în România cât și în restul țărilor acoperite de studiu, construcțiile, sectorul imobiliar comercial și transporturile au fost sectoarele pentru care bancherii se așteaptă la restricții suplimentare.

Peste 80% din bancheri se așteaptă la o îmbunătățire a performanței financiare a liniei de servicii Retail banking, procentul fiind mai optimist decât în anul 2014 când 67% anticipau o îmbunătățire. În privința Corporate banking, aproximativ 62% din bănci se așteaptă la o îmbunătățire puțin sub nivelul de 67% din 2014, însă având în vedere natura studiului o diferență de doar 5% înseamnă mai degrabă că optimismul bancherilor a rămas neschimbat față de anul trecut.



„Momentan, nu pentru toate băncile performanța financiară se măsoară în rentabilitatea capitalurilor. Astfel, pentru multe din bănci așteptările de îmbunătățire a performanței nu înseamnă că vor deveni profitabile în 2015 ci mai degrabă că vor reduce substanțial pierderile, eventual vor avea un mic profit sau pur și simplu că vor crește baza de active ca premiză a îmbunătățirii performanței financiare.

Doar câteva bănci vor avea în 2015 o profitabilitate apropiată de nivelul așteptărilor acționarilor”, a spus Gelu Gherghescu, Partener EY Assurance & Advisory Services.

Aproximativ 85% din bănci anticipează o intensificare a inițiativelor de promovare a creșterii față de numai 55% în 2014. Acest procent este semnificativ mai mare decât în restul țărilor europene acoperite, unde numai 59% au astfel de așteptări.

Pe zona de retail peste 90% din bănci anticipează o creștere a cererii de credite imobiliare, dublu față de 2014 când doar 41% estimau o creștere. În plus, aproximativ 24% se așteaptă chiar la o creștere semnificativă a cererii pentru credite imobiliare. Și în cazul creditelor de consum, peste 80% din bancheri se așteaptă la o creștere a cererii față de 65% în sondajul din 2014.

Într-o proporție de 70% băncile anticipează creștere și în privința cererii de creditare pentru clienți persoane juridice, dar ceva mai puțin decât în 2014 când 80% aveau astfel de așteptări. Totuși, în ce privește produsele de hedging, procentul celor care se așteaptă la creșteri este de 61%, mai mare decât în 2014 când era de 44%.

Peste 80% din bănci se așteaptă ca cheltuielile cu provizioanele de risc de credit să nu crească, iar dintre acestea 40% preconizează chiar o scădere. Procentul este similar cu 2014, dar ponderea celor care se așteaptă la o scădere semnificativă a crescut la 27% (față de 5% în 2014). *“Trendul european este diferit, ceva mai multe bănci decât în 2014 așteptându-se la o creștere a cheltuielilor cu provizioanele. Dat fiind recentul exercițiu de evaluare a calității activelor (AQR), această așteptare este explicată în principal de pregătirea tranziției la noul standard de raportare financiară IFRS 9. Pentru marea majoritate a portofoliilor și a băncilor implementarea noilor cerințe va duce la creșterea provizioanelor”, a precizat Gelu Gherghescu.*

Deși se așteaptă ca veniturile nete din dobânzi și veniturile nete din comisioane să nu crească, un procent mare de bănci (peste 90%) anticipează că rezultatele financiare să vor îmbunătăți. Această previziune, mai optimistă decât cea privind evoluția cheltuielilor cu provizioanele, se explică prin faptul că, deși îmbunătățirea vine în principal din reducerea costului riscului, în multe din cazuri aceasta va însemna trecerea de pe pierdere pe un ușor profit.

“Este foarte important ca rezultatele băncilor să se îmbunătățească contribuind astfel la capitalizarea acestora și implicit la creșterea apetitului de creditare. În absența unor perspective de profitabilitate similare cu cele ale sectoarelor bancare performante din regiune capitalul nu are nicio motivație să rămână și cu atât mai puțin să vină în sectorul bancar românesc”, a subliniat Gelu Gherghescu.

Gestionarea riscurilor, în special Riscul reputațional, respectiv Conformarea cu reglementările pe zona consumatorilor ocupă primele 3 locuri pe agenda bancherilor, chiar cu procente în creștere față de 2014. Simplificarea proceselor și automatizarea rămâne importantă dar coboară câteva poziții pe agenda bancherilor față de 2014.

Se intensifică așteptările privind consolidarea sectorului bancar atât pe termen scurt cât și pe termen mediu. Aproximativ 50% din bancheri se așteaptă la o consolidare de anvergură medie în următoarele 12 luni (față de numai 24% în 2014) în timp ce la orizontul următorilor 3 ani, 41% din bănci estimează o consolidare de mare anvergură cu mult peste procentul de 14% din 2014.

Băncile sunt mai interesate decât în 2014 de vânzarea de active, procentul celor care iau în considerare acest aspect ajungând la 59%, dublu față de anul trecut, însa în majoritatea cazurilor este vorba de credite neperformante. A crescut totuși la 14% procentul băncilor care sunt interesate de Parteneriate și Joint ventures, dar se plasează cu mult sub

nivelul indicat de studiul european (34%).

Aproximativ 55% din bănci se așteaptă să reducă ușor numărul de angajați, mai mult decât în 2014 când doar 29% din bănci făceau astfel de previziuni. Totuși se estimează că cheltuielile cu remunerarea angajaților nu vor scădea în peste 80% din bănci și chiar vor crește în 32% din acestea.

Despre ARB

Constituită în mai 1991 ca asociație profesională, Asociația Română a Băncilor are în prezent 39 de membri, instituții de credit cu capital majoritar privat sau de stat, sucursale și reprezentanțe ale unor bănci străine. Asociația Română a Băncilor concentrează întreaga industrie bancară din România, fiind vocea sectorului bancar în relația cu autoritățile române, Fondul Monetar Internațional, Comisia Europeană, Banca Mondială și alte organisme interne și internaționale. Prioritățile industriei bancare vizează menținerea rolului sistemului bancar de principal finanțator al economiei României cu asigurarea stabilității și credibilității sectorului bancar. Sistemul bancar românesc finanțează preponderent economia românească, asigurând aproximativ 92% din totalul finanțărilor acordate de sistemul financiar românesc. Sectorul bancar din România, care deservește milioane de clienți, s-a dovedit a fi rezilient pe perioada crizei, nefiind nevoie de sprijin din fonduri publice pentru susținerea acestuia. ARB este membră a Federației Bancare Europene din anul 1992 (cu drepturi depline din 2007), a Consiliului European al Plăților, a Federației Ipotecare Europene și în 26 de organisme naționale lucrative privind dezvoltarea și perfecționarea cadrului economic. Pentru aceasta, comunitatea bancară pune la dispoziție peste 800 de specialiști care participă la cele 23 de comisii tehnice ale ARB.

Despre EY România

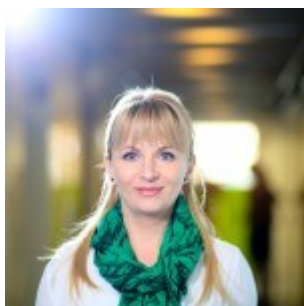
EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 190.000 de angajați în 728 de birouri din 150 de țări și venituri de aproximativ 25,8 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2013. Rețeaua noastră este cea mai integrată la nivel global, iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienților servicii prin care să beneficieze de oportunitățile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piața serviciilor profesionale încă de la înființare, în anul 1992. Cei peste 500 angajați din România și Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistență fiscală, asistență în tranzacții și servicii de asistență în afaceri către companii multinaționale și locale. Avem birouri în București, Cluj-Napoca, Timișoara, Iași și Chișinău. Pentru mai multe informații, vizitați pagina noastră de internet: www.ey.com.

Studiu global EY: Echilibrul între viața profesională și viața privată costă scump Generația Y

La nivel global, o treime din angajații cu normă întreagă declară că gestionarea raportului viață profesională-viață privată a devenit tot mai dificilă în ultimii cinci ani, se arată în studiul EY „*Work-life challenges across generations*”. Principalul motiv este acela că “salariul nu a crescut foarte mult, însă cheltuielile da”.

peste 40 de ore pe săptămână și patru din zece declară că numărul de ore suplimentare a crescut în ultimii cinci ani, cele mai multe creșteri fiind înregistrate în rândul generației Y care sunt și părinți.

- Principalele constrângeri care domină provocările legate de raportul viață profesională-viață privată sunt: salariile stagnante, cheltuielile în creștere, numărul de ore petrecute la muncă și creșterea numărului de responsabilități la muncă și acasă.
- Aproximativ jumătate dintre respondenții care fac parte din generația Y și din generația X au menționat drept cauză creșterea responsabilităților la locul de muncă iar, mai mult de 40%, creșterea responsabilităților față de familie.



Andreea Mihnea, director HR, EY România,

explică:

„Suntem în era lui „vreau” și tot ceea ce ne înconjoară face să pară că răspunsul la „vreau” nu are cum să fie altul decât pozitiv. Suntem bombardați cu posibilități atât în sfera profesională, cât și în cea privată, iar opțiunile de carieră acum sunt nu doar mai prezente și mai variate, ci și mai puternic promovate pe multele canale de informare actuale.

Pericolul generației Y este tentația și relația acesteia cu sinele sau, mai precis, cu percepția de sine a fiecăruia. Această percepție pierde teren în fața exteriorului și ne trezim cu un EU avid de maximum de satisfacții pe care ni le dorim cu un efort cât mai rezonabil. În această cheie văd concluziile acestui studiu, cu rezultate mai mult decât rezonabile la nivel de așteptări ale generației Y față de angajatorii lor.

Este normal să vrei o viață echilibrată, să te poți bucura de timp liber și de bucurii împărtășite cu cei dragi. Este rezonabil să vrei toate aceste lucruri. Este uman. În același timp, orice alegere înseamnă și o renunțare. Orice aspirație la o carieră împlinită înseamnă un angajament de a renunța la o parte din aceste lucruri care sunt normale, în favoarea altor beneficii.

Pledez pentru ideea că, deși fiecare angajator înțelege aceste așteptări, el nu își poate asuma toate efectele alegerilor individuale. Pledez pentru o relație echilibrată și matură între alegerile și așteptările pe care le avem. Dacă le accelerăm pe amândouă în același timp putem risca să creăm noi înșine premisele pentru a nu fi înțeleși.”

Gestionarea raportului viață profesională-viață privată este tot mai dificilă

Principalul motiv pentru care unu din trei angajați cu normă întreagă spune că a devenit mai greu de gestionat raportul viață profesională-viață privată în ultimii cinci ani este acela că “salariul nu a crescut foarte mult, însă cheltuielile da”. Acest motiv a fost strâns legat de “responsabilitățile mele de la locul de muncă au crescut”. Celelalte cinci motive principale includ: creșterea responsabilității față de familie, creșterea numărului de ore suplimentare și apariția copiilor în viața persoanelor intervievate.

Alte rezultate la acest capitol:

- La nivel global, generațiile mai tinere au constatat o creștere mare a numărului de ore suplimentare în ultimii cinci ani, perioadă care a coincis cu accesul multora la poziții manageriale și în care și-au întemeiat familii. 47% dintre managerii aparținând generației Y au raportat o creștere a numărului de ore lucrate comparativ cu 38% dintre managerii aparținând generației X (1965-1980) și 28% dintre managerii aparținând generației „baby

boomers" (1946-1964).

- Dintre cei care ocupă poziții manageriale, părinții care lucrează cu normă întreagă (41%) au declarat că le-a crescut numărul de ore lucrate în ultimii cinci ani, față de 37% dintre cei care nu sunt părinți.
- Angajații cu normă întreagă din Germania și Japonia sunt cei mai predispuși să afirme că gestionarea raportului viață profesională-viață privată a devenit mai dificilă, însă la fel susțin și un sfert din angajații americani. Țările unde cei care sunt părinți consideră cel mai greu de gestionat raportul viață profesională-viață privată sunt Germania, Marea Britanie, India și SUA.

Principalele motive ale demisiei: creșteri salariale minimale, lipsa oportunităților de promovare, număr excesiv de ore suplimentare

Având în vedere contextul în care multe companii încearcă să-și păstreze angajații pe măsură ce condițiile macroeconomice se îmbunătățesc – iar tot mai mulți tineri din generația Y ajung să ocupe poziții manageriale și devin părinți – studiul EY a căutat să identifice principalele motive pentru care angajații cu normă întreagă renunță la locul de muncă. Cele mai importante cinci motive rezultate au fost: creșteri salariale minimale, lipsa oportunităților de avansare în carieră, număr excesiv de ore suplimentare lucrate, un mediu de lucru care nu încurajează lucrul în echipă și un manager care nu permite un program de lucru flexibil.

Alte rezultate la acest capitol:

- Prejudecata angajatorilor și a colegilor că indivizii care au un program flexibil sau își iau concedii vor suferi consecințe privind cariera, lipsa totală de flexibilitate la locul de muncă, inclusiv a opțiunii de a face naveta și prea multe călătorii de lungă durată în interes de serviciu.
- Părinții sunt mai predispuși decât cei care nu sunt

părinții să menționeze lipsa oportunităților de promovare ca motiv de demisie, demonstrând astfel că își doresc să avanseze în carieră după ce au copii.

Ce își doresc angajații de la locul de muncă?

După salarii și pachetele de beneficii, principalele cinci lucruri menționate de angajați ca fiind foarte importante pentru un potențial loc de muncă sunt: "să am un program de lucru flexibil și să dispun în același timp de aceleași șanse de promovare", strâns legat de "să pot lucra alături de colegii mei, inclusiv șeful meu, care să îmi sprijine eforturile de a munci flexibil", menționat de 74%. Alte beneficii legate de flexibilitate căutate de angajații cu normă întreagă sunt: un program de lucru informal, flexibil, atunci când are nevoie, concedii parentale plătite și un număr rezonabil de ore suplimentare lucrate.

Alte rezultate la acest capitol:

- La nivel global, cei din generația Y sunt mai predispuși decât cei care aparțin altor generații să declare că e important să primească concedii parentale plătite sau subvenții pentru îngrijirea copilului.
- Un rezultat interesant a fost acela că două treimi din angajații cu normă întreagă ar prefera să se poată reloca mai aproape de familie decât să beneficieze de reducerea numărului de deplasări în interes de serviciu, subvenții pentru îngrijirea copiilor, posibilitatea de a închide mesageria electronică și apelurile telefonice atunci când au nevoie de timp pentru altceva și de a lucra de acasă.

Impactul economiei asupra căsniciei, muncii, educației și planificării familiale

În ultimii cinci ani, condițiile economice au jucat un rol semnificativ în peisajul provocărilor cu care se confruntă angajații cu normă întreagă și au afectat în diverse moduri

viața privată a acestora.

- Peste 20% din angajați își încurajează partenerul de viață să se întoarcă la locul de muncă și 25% dintre ei și-au îndemnat partenerul de viață să nu demisioneze sau să nu-și reducă numărul de ore lucrate pentru un echilibru mai bun al raportului viață profesională-viață privată.
- Aproximativ 23% din angajați au decis să nu mai aibă alți copii, iar 20% au amânat decizia de a avea și alți copii.
- Căsniciile au fost și ele afectate. Condițiile economice au determinat aproape unu din șase angajați cu normă întreagă să divorțeze sau să se separe de partener și aproape încă o șesime să amâne obținerea unui divorț.
- Aproximativ unu din cinci angajați cu normă întreagă au fost obligați să întrerupă sau să amâne urmarea unor programe educaționale sau au declarat că le-a fost redusă capacitatea de a plăti pentru educația copiilor lor.

Andreea Mihnea, director HR, EY România, adaugă: *„Conținutul studiului este extrem de relevant pentru toți liderii care își doresc să lucreze cu oameni mulțumiți și productivi. Până acum, majoritatea studiilor legate de acest element cheie al organizațiilor de astăzi – mediul multi-generațional – au acoperit în special țări mari sau foarte relevante la nivel global. Ne propunem să aflăm cum se reflectă exact aceste percepții în spațiul românesc și vom lansa un studiu similar strict pentru piața muncii din România, care va releva aspectele concrete pe care trebuie să le adresăm aici de acum înainte. Vom publica rezultatele studiului pentru România în vara acestui an.”*

Pentru a afla mai multe informații, vizitați www.ey.com/globalgenerations, sau participați la discuțiile din social media cu ajutorul hashtag-ului #GenerationGo.

Despre studiu

Sondajul EY a fost derulat online, de către Harris Poll, în numele EY, între 20 noiembrie 2014 și 14 ianuarie 2015 în rândul a 9.699 de adulți cu vârste cuprinse între 18 și 67 de ani, angajați cu normă întreagă în diverse companii din SUA, Marea Britanie, India, Japonia, China, Germania, Mexic și Brazilia. Eșantioanele au fost de aproximativ 1.200 persoane per țară (SUA – 1.208, Marea Britanie – 1.202, Germania – 1.209, India – 1.219, Brazilia – 1.208, Mexic – 1.206, Japonia – 1.228 și China -1.219). Toate cercetările și sondajele prin eșantionare, indiferent că folosesc sau nu eșantionarea probabilistică, sunt supuse mai multor surse de eroare, adesea imposibil de cuantificat sau estimat, cum ar fi eroarea de eșantionare, eroarea de acoperire, erori asociate cu non-răspunsuri, erori asociate cu modul de alcătuire al întrebărilor și opțiunile de răspuns, ponderările și ajustările post-cercetare. Drept urmare, Harris Poll evită termenii “marjă de eroare”, deoarece aceștia generează confuzie. Tot ce se poate calcula efectiv sunt erorile de eșantionare posibile cu probabilități diferite pentru eșantioane pure, neponderate și aleatorii, cu rată de răspuns de 100%. Acestea din urmă sunt doar teoretice, deoarece niciun sondaj nu reușește să se apropie de un asemenea ideal.

Despre EY România

EY este una dintre cele mai mari firme de servicii profesionale la nivel global, cu 190.000 de angajați în peste 700 de birouri din 150 de țări și venituri de aproximativ 27,4 miliarde de USD în anul fiscal încheiat la 30 iunie 2014. Rețeaua noastră este cea mai integrată la nivel global iar resursele din cadrul acesteia ne ajută să le oferim clienților servicii prin care să beneficieze de oportunitățile din întreaga lume. În România, EY este unul dintre liderii de pe piața serviciilor profesionale încă de la înființare, în anul

1992. Cei peste 500 angajați din România și Republica Moldova furnizează servicii integrate de audit, asistență fiscală, asistență în tranzacții și servicii de asistență în afaceri către companii multinaționale și locale. Avem birouri în București, Cluj-Napoca, Timișoara, Iași și Chișinău. EY România s-a afiliat în 2014 singurei competiții de nivel mondial dedicată antreprenoriatului, EY Entrepreneur Of The Year. Câștigătorul ediției locale reprezintă România în finala mondială ce are loc în fiecare an în luna iunie la Monte Carlo. În finala mondială se acordă titlul World Entrepreneur Of The Year. Pentru mai multe informații, vizitați pagina noastră de internet: www.ey.com.

Despre forța fiscală a facturii

În ultimul an, inspecțiile fiscale sau controalele antifraudă au o notă comună: o abordare agresivă în privința dreptului de deducere al TVA, concretizată în ignorarea tuturor regulilor ce decurg din lectura Directivei 2006/112/CE.

În opinia inspectorilor fiscali, cea mai mare parte a operațiunilor fiscale sunt fictive, iar toți contribuabilii sunt de rea-credință. Cu precădere, se afirmă că facturile fiscale deținute de contribuabili nu au nicio forță și nu pot justifica exercitarea dreptului de deducere al TVA.

În acest context, Costăș, Negru & Asociații propune, în numele clienților proprii, o ripostă fiscală de aceeași intensitate, având în centru accentuarea *forței fiscale a facturii*. Folosim ca argumente spețe din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și afirmăm, în susținerea poziției

contribuabililor: dreptul de deducere al TVA al unei persoane nu poate fi refuzat pe motiv că în lanțul din care tranzacția face parte o altă tranzacție anterioară sau subsecventă este viciată de fraudă; dreptul de deducere al TVA nu poate fi refuzat pe motiv că pentru operațiunea anterioară sau ulterioară de pe lanțul tranzacțiilor taxa nu a fost virată la bugetul de stat (*Optigen, Axel Kittel*); dreptul de deducere a TVA nu poate fi refuzat pe motiv că furnizorul bunurilor/serviciilor nu era o persoană înregistrată în scopuri de TVA, atât timp cât există o factură prin care să poată fi identificat emitentul facturii în cauză (*Dankowski*); dreptul de deducere al TVA nu poate fi refuzat pe motiv că un contribuabil nu s-a asigurat că emitentul facturii aferente bunurilor pentru care se solicită exercitarea dreptului de deducere avea calitatea de persoană impozabilă, că dispunea de bunurile în cauză și era în măsură să le livreze și că a îndeplinit obligațiile privind declararea și plata taxei pe valoarea adăugată sau pentru motivul că persoana impozabilă respectivă nu dispune, în plus față de factura menționată, de alte documente de natură să demonstreze că împrejurările menționate sunt întrunite, deși condițiile de fond și de formă prevăzute de Directiva 2006/112/CE pentru exercitarea dreptului de deducere al TVA sunt îndeplinite (*Mahagében și Péter Dávid*).

Spunea Seneca: „Cel care speră fără temeii, deznădăjduiește fără temeii”. Nu e cazul contribuabililor, care au un suport de prim rang în hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene, obligatorii pentru organele fiscale întrucât sunt emise în interpretarea Directivei TVA.

Acest articol a fost publicat în Newsletter-ul [Costaș, Negru & Asociații](#).

Procedura de restituire a sumelor plătite în plus sau necuvenit

În *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 328 /14.05.2015 a fost publicat **OMFP nr. 528 / 2015 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând taxe sau alte venituri ale bugetului de stat, plătite în plus sau necuvenit și pentru care nu există obligația de declarare (OMFP 528/2015).**

Procedura se aplică:

– sumelor:

- plătite fără existența unui titlu de creanță;
- plătite în plus față de obligația fiscală;
- plătite ca urmare a unei erori de calcul;
- plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;
- de rambursat de la bugetul de stat;
- stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;
- rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 170 din Codul de Procedură Fiscală (*i.e.* în caz de executare silită);
- rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silite.

– sumelor plătite în vederea realizării unei prestații care nu a mai fost efectuată.

Pentru restituirea sumelor menționate mai sus, solicitanții depun la autoritatea sau instituția publică ce nu a realizat

prestația solicitată, ori la care au efectuat o plată în plus față de obligația legală, cererea de restituire, împreună cu copii ale documentelor de plată. Modelul cererii de restituire este inclus în *Anexa nr. 2* la OMFP 528/2015. Procedura de restituire este descrisă în *Anexa nr. 1* la OMFP 528/2015.

În cazul solicitanților persoane juridice, restituirea sumelor se efectuează numai prin decontare bancară, în contul indicat în cererea de restituire. În cazul solicitanților persoane fizice, restituirea se efectuează fie în contul bancar, fie în numerar; pentru sume mai mici de 500 RON restituirea se efectuează la ghișeul unității Trezoreriei Statului.

Dacă există obligații fiscale restante, suma solicitată se va restitui numai după compensarea cu obligațiile fiscale restante.

Prevederile OMFP 528/2015 au intrat în vigoare la data de 14.05.2015.

Vezi întregul Tax Alert [aici](#)

Taxă emisii poluante. Receptarea jurisprudenței Manea



Autor: Cosmin Flavius Costăș

În urma pronunțării hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene din 14 aprilie 2015, în afacerea C-76/14, *Manea*, la nivel național este așteptat un reviriment jurisprudential, în sensul admiterii acțiunilor având ca obiect restituirea taxei pentru emisii poluante achitate în perioada 1 ianuarie – 14

martie 2013, conform Legii nr. 9/2012.

În acest sens, societatea noastră a obținut, la Curtea de Apel Oradea, prima aplicare în concreto a hotărârii din afacerea *Manea*. Astfel, prin decizia civilă nr. 1689 din 30 aprilie 2015, pronunțată în dosarul nr. 2025/111/2013, Curtea de Apel Oradea a admis recursul reclamantei, a desființat hotărârea anterioară pronunțată de Tribunalul Bihor, iar în rejudecare a admis acțiunea și a dispus restituirea unei taxe pentru emisii poluante în cuantum de 7.151 RON, achitate de reclamantă la data de 3.01.2013.

Motivarea Curții de Apel Oradea nu este încă publică. Cu toate acestea, prin referire la un recent comentariu asupra afacerii Manea apărut în revista *Tax Magazine* nr. 4/2015, putem decela principalele argumente care au stat la baza acestui reviriment jurisprudențial.

Reamintim în context faptul că instanța europeană a verificat compatibilitatea cu dreptul european a variantei taxei pentru înmatricularea vehiculelor aplicabile în perioada 1 ianuarie – 14 martie 2013, în temeiul Legii nr. 9/2012 (taxa pentru emisii poluante). Curtea și a decis astfel:

Articolul 110 TFUE trebuie interpretat în sensul:

– **că nu se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe autovehicule care se aplică autovehiculelor rulate importate cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru și autovehiculelor deja înmatriculate în statul membru respectiv cu ocazia primei transcrieri în același stat a dreptului de proprietate asupra acestora din urmă,**

– **că se opune ca statul membru respectiv să scutească de această taxă autovehiculele deja înmatriculate pentru care a fost plătită o taxă în vigoare anterior declarată incompatibilă cu dreptul Uniunii.**

Reamintim faptul că anterior, prin hotărârile pronunțate în

afacerile *Tatu*[1], *Nisipeanu*[2] sau *Câmpean – Ciocoiu*[3], Curtea de Justiție a constatat incompatibilitatea tuturor variantelor taxelor de înmatriculare din România cu art. 110 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene.

În prima parte a analizei sale din afacerea *Manea*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a verificat compatibilitatea de principiu a reglementării conținute în Legea nr. 9/2012 și aplicate în perioada 1 ianuarie – 14 martie 2013 cu art. 110 TFUE. În context, ni se par importante următoarele aspecte:

- La fel ca în cauza *Tatu*, instanța europeană a apreciat că de principiu, prin raportare la criteriile pe care este edificată, taxa pentru emisii poluante este compatibilă cu art. 110 TFUE. Se va observa, în context, că în paragrafele 38, 39 și 40 Curtea de Justiție se referă, prin analogie, la propriile sale constatări din afacerea *Tatu*, ceea ce întărește premisa noastră referitoare la o legătură strânsă între cele două hotărâri.

- În aceste condiții, prima concluzie a Marii Camere, argumentată în par. 41 – 43 din hotărâre, este logică: Din moment ce discriminarea sesizată anterior în afacerile *Tatu* (perioada 1 iulie – 14 decembrie 2008), *Nisipeanu* (perioada 15 decembrie 2008 – 12 ianuarie 2012) și *Ciocoiu – Câmpean* (perioada 13 ianuarie – 31 decembrie 2012) a dispărut, iar taxa pentru emisii poluante se aplică și “produselor naționale” (vehiculelor deja înmatriculate în România, cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate), **in abstracto o reglementare de tipul taxei pentru emisii poluante este compatibilă cu art. 110 TFUE.**

- Strict formal, această concluzie a Marii Camere nu reprezintă o inovație, ci un simplu exercițiu de logică. De altfel, mergând cu argumentația doar până la acest punct, instanțele de contencios fiscal au reținut deja faptul că reglementarea fiscală aplicabilă în perioada 1 ianuarie – 14

martie 2013 este compatibilă cu dreptul european.

Vom observa însă că analiza Curții de Justiție a Uniunii Europene în afacerea *Manea* nu se limitează la această concluzie. În continuarea analizei sale, judecătorii europeni au reiterat faptul că Statul Român are o problemă semnificativă cu respectarea hotărârilor anterioare ale Curții sau ale instanțelor naționale. Astfel, cu începere de la celebrul art. 11 din Ordonanța de urgență nr. 50/2008, Statul Român a recunoscut doar parțial incompatibilitatea diferitelor variante de taxe de înmatriculare cu dreptul european, propunând restituirea diferenței dintre o variantă nouă (ipotetică) și o variantă veche (aplicată) a taxei, dacă o asemenea diferență exista.

Ceea ce reține corect Curtea de Justiție este existența unui număr semnificativ de vehicule pentru care s-a achitat după 1 ianuarie 2007 o variantă a unei taxe de înmatriculare (taxă specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa de poluare, taxa pentru emisii poluante în perioada 13 ianuarie – 31 decembrie 2012), taxă care nu a fost restituită din oficiu, integral și cu dobândă (fiscală, am adăuga noi). Or, conform celor reținute la par. 47 din hotărârea în afacerea *Manea*, **scutirea vehiculelor pentru care s-a achitat taxa de la plata noii variante a taxei pentru emisii poluante nu echivalează cu îndeplinirea obligației Statului Român de a respecta art. 110 TFUE și constituie un element care antrenează incompatibilitatea noii variante cu art. 110 TFUE.** Extrem de important, efectul discriminatoriu este subliniat în cuprinsul par. 48 din hotărârea pronunțată la 14 aprilie 2015:

48 *În plus, o astfel de scutire a avut ca efect sustragerea de la plata taxei în cauză a primei transcrieri, în perioada pertinentă în cauza principală, a dreptului de proprietate asupra autovehiculelor rulate naționale înmatriculate în România între 1 ianuarie 2007 și 1 ianuarie 2013, în timp ce această taxă a fost percepută invariabil cu*

ocazia înmatriculării în România, în perioada pertinentă în cauza principală, a autovehiculelor similare provenite din alte state membre. O scutire precum cea în discuție în litigiul principal favorizează astfel vânzarea autovehiculelor de ocazie naționale și descurajează importul unor autovehicule similare.

În opinia noastră, grefată pe analiza par. 48 din hotărârea pronunțată în afacerea *Manea*, **acest mecanism de scutire, care face ca taxa națională să nu mai fie aplicată tuturor vehiculelor, antrenează incompatibilitatea Legii nr. 9/2012, forma în vigoare în perioada 1 ianuarie – 14 martie 2015, cu art. 110 TFUE**. Dacă ne raportăm la par. 60 din hotărârea pronunțată în afacerea *Tatu*, amintit mai sus, această concluzie este clară ca lumina zilei, întrucât:

(i) taxa pentru emisii poluante din perioada 1 ianuarie – 14 martie 2013 s-a aplicat doar unei părți din vehiculele aflate în concurență, pe piață, și invariabil vehiculelor provenite din alte state membre;

(ii) principiul *poluatorul plătește* a fost nesocotit, în condițiile în care doar o parte dintre poluatorii ale căror vehicule s-au aflat pe piață au plătit taxa;

(iii) în aceste condiții, art. 110 TFUE a fost încălcat, întrucât **alegerea consumatorilor a fost orientată spre autoturismele aflate pe piața națională, cu taxa plătită, în detrimentul autovehiculelor similare provenite din alte state membre** (pentru care, așa cum reține Curtea de Justiție, taxa s-a achitat “invariabil”).

În ultima parte a analizei sale, Curtea de Justiție a Uniunii Europene face însă trimitere expresă la jurisprudența sa anterioară din afacerea *X[4]* și reamintește argumentul esențial:

49 Pe de altă parte, astfel cum Curtea a statuat în repetate rânduri, valoarea taxei percepute cu ocazia

înmatriculării unui autovehicul se încorporează în valoarea acestui autovehicul. Atunci când un autovehicul înmatriculat cu plata unei taxe într-un stat membru este, ulterior, vândut ca autovehicul rulat în acest stat membru, valoarea sa de piață include valoarea reziduală a taxei de înmatriculare. Dacă valoarea taxei de înmatriculare aplicate unui autovehicul rulat importat de același tip și având aceleași caracteristici și aceeași uzură depășește valoarea reziduală menționată, se încalcă articolul 110 TFUE. Astfel, această diferență de sarcină fiscală riscă să favorizeze vânzarea de autovehicule rulate naționale și să descurajeze astfel importul de autovehicule similare (Hotărârea X, C-437/12, EU:C:2013:857, punctele 30-32 și jurisprudența citată).

Cu alte cuvinte, ori de câte ori valoarea taxei de înmatriculare aplicate unui vehicul rulat importat de același tip și având aceleași caracteristici și aceeași uzură ("produsul provenit dintr-un alt stat membru") depășește valoarea reziduală încorporată în prețul unui vehicul rulat aflat deja pe piața națională ("produsul național"), art. 110 TFUE este încălcat. Un exemplu de calcul poate fi în context mai elocvent:

Spre pildă, un autoturism marca Audi tipul A8 a fost înmatriculat pentru prima dată în Germania la data de 27.04.2001. Pe cale de consecință, comparația trebuie să vizeze **(a)** taxa pentru emisii poluante achitată cu ocazia înmatriculării în România, în anul 2013, a autoturismului Audi A8 provenit din Germania și **(b)** valoarea reziduală a taxei de înmatriculare achitate pentru un autoturism Audi A8 cu aceleași caracteristici tehnice, înmatriculat în România la 27.04.2001. În urma efectuării acestei comparații, rezultă următoarele:

- taxa pentru emisii poluante achitată în 2013 este de 14.649 RON;
- valoarea reziduală a taxei de înmatriculare este 0,

întrucât în anul 2001 nu s-a achitat nicio taxă de înmatriculare.

– pe cale de consecință, în lumina jurisprudenței X, taxa pentru emisii poluante este incompatibilă cu art. 110 TFUE.

In concreto, pentru vehiculele provenite din alte state membre care s-au înmatriculat în perioada 1 ianuarie – 14 martie 2013, discriminarea a fost vădită, întrucât:

(i) valoarea reziduală pentru vehiculele înmatriculate în perioada 1 ianuarie 2007 – 31 decembrie 2012 este **0**, încât taxele de înmatriculare din această perioadă au fost restituite sau trebuie restituite, cu dobândă (întrucât Statul Român nu are niciun temei juridic să le rețină);

(ii) valoarea reziduală pentru vehiculele înmatriculate înainte de 1 ianuarie 2007 este de asemenea **0**, întrucât nu exista la acel moment vreo taxă de înmatriculare.

Iată deci **al doilea element discriminatoriu al taxei pentru emisii poluante percepute, în temeiul Legii nr. 9/2012, în perioada 1 ianuarie – 14 martie 2013.**

În concluzie, din interpretarea hotărârii Marii Camere în afacerea *Manea* decurg următoarele consecințe:

(a) Taxa pentru emisii poluante percepută în perioada 1 ianuarie – 14 martie 2013, în temeiul Legii nr. 9/2012, este organic incompatibilă cu art. 110 TFUE. Drept consecință, după pronunțarea hotărârii în afacerea *Manea* chiar și magistrații conservatori vor fi obligați să admită acțiunile sau cererile de revizuire care tind la restituirea acestei variante a taxei, cu dobândă.

(b) Statul Român va trebui să reconsidere restituirea din oficiu a tuturor taxelor care nu au fost deja restituite, cu dobânzile aferente. În opinia noastră, întrucât Curtea de Justiție nu distinge în acest sens, sunt supuse restituirii

chiar și taxele pentru care s-a împlinit termenul național de prescripție, atâta timp cât vehiculele pentru care s-a achitat taxa sunt disponibile pentru vânzare în parcul auto național.

(c) Întrucât timbrul de mediu, reglementat prin Ordonanța de urgență nr. 9/2013, are în esență aceeași structură și același mecanism de aplicare, este evident faptul că **în perioada următoare se va constata și incompatibilitatea timbrului de mediu cu art. 110 TFUE**, ceea ce va antrena aceleași obligații de restituire.

[1] Curtea de Justiție a Uniunii Europene, hotărârea din 7 aprilie 2011, afacerea C-402/09, publicată în Culegere 2011, p. I-2711, număr electronic ECLI:EU:C:2011:219.

[2] Curtea de Justiție a Uniunii Europene, hotărârea din 7 iulie 2011, afacerea C-263/10, publicată în Culegere 2011, p. I-97*, număr electronic ECLI:EU:C:2011:466.

[3] Curtea de Justiție a Uniunii Europene, ordonanța din 3 februarie 2014, afacerile conexe C-97/13 (*Câmpean*) și C-214/13 (*Ciocoiu*), număr electronic ECLI:EU:C:2014:229.

[4] Curtea de Justiție a Uniunii Europene, hotărârea din 19 decembrie 2013, afacerea C-437/12, X, număr electronic ECLI:EU:C:2013:857.

Articolul a fost preluat de pe site-ul [Costaş, Negru & Asociații](#)

Modificare legislativă privind repausul săptămânal

În *Monitorul Oficial al României*, Partea I, nr. 316 / 08.05.2015 a fost publicată **Legea nr. 97 / 2015 pentru modificarea articolului 137, alineatul (1) din Legea nr. 53 / 2003 privind Codul Muncii.**

Textul legal vizează modificarea prevederilor privind perioada și modul de acordare a repausului săptămânal. Conform expunerii de motive formulate de inițiatorii proiectului de lege, prin modificarea art. 137, alin (1) din Codul Muncii se urmărește eliminarea oricărui echivoc în ceea ce privește modul de acordare a repausului săptămânal.

Astfel, raportat la vechea reglementare a art. 137, alin (1) din Codul Muncii, legiuitorul a înlocuit sintagma *“se acordă în două zile consecutive”* cu sintagma *“este de 48 de ore consecutive”*.

Drept urmare, noua formulare a alineatului (1) al art. 137 din Codul Muncii este: *„Repausul săptămânal este de 48 de ore consecutive, de regulă sâmbăta și duminica.”*

Noua dispoziție va intra în vigoare începând cu data de 11.05.2015.

Vezi [aici](#) întregul Legal Alert.

Articol din Legea evaziunii

fiscale neconstituțional

declarat

În ziua de 7 mai 2015, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateri următoarele excepții de neconstituționalitate:

Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.6 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care au următorul conținut:

„Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 6 ani reținerea și nevărsarea, cu intenție, în cel mult 30 de zile de la scadență, a sumelor reprezentând impozite sau contribuții cu reținere la sursă.”

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională a decis:

Cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.6 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt neconstituționale.

Curtea a constatat că legea nu definește noțiunea de „impozite sau contribuții cu reținere la sursă”, astfel că norma care incriminează infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art.6 din Legea nr.241/2005 nu întrunește condițiile de claritate, previzibilitate și accesibilitate, încălcând prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(5) care consacră principiul legalității.